

Beslissing 2012-21 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Ivan Van Hulle

tegen

De Standaard

Met een mail van 9 januari 2012 dient de heer Ivan Van Hulle klacht in tegen De Standaard. Aanleiding is een opiniestuk in De Standaard van 22 december 2011. Op 18 januari 2012 heeft Toon van den Meijdenberg, financieel en administratief manager van De Standaard geantwoord op de klacht. Klager repliceerde hierop met een mail op 21 mei 2012. De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek is op 28 juni 2012 bijeengekomen. Beide partijen hebben afgezien van een hoorzitting.

DE FEITEN

Op 22 december 2011 publiceert De Standaard een opiniestuk van advocaat Filip Van Hende met als titel 'De advocaat en de media'. Aanleiding is een rechtszaak voor de politierechtbank van Kortrijk over een dodelijk ongeval waarbij de zoon van klager verongelukte. De zaak kreeg volgens Van Hende 'buitensporig veel media-aandacht', wat volgens hem te maken heeft 'met de aanpak van de advocaten die in de zaak hebben gepleit'. Klager heeft op het opiniestuk gereageerd met een lezersbrief, die door De Standaard niet werd gepubliceerd. Ook een recht van antwoord dat via zijn advocaat aan de krant werd verstuurd, werd door de krant geweigerd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert aan dat het opiniestuk kwetsend en totaal niet onderbouwd is.

- Het is totaal ongepast dat een advocaat die het dossier niet kent, zich hierover publiekelijk uitlaat.
- Het was helemaal geen 'banaal ongeval' zoals 'er dagelijks enkele te betreuren zijn in België', gelet op de bijzondere omstandigheden en de reputatie van de dader (overdreven snelheid, geen remsporen, aanwezigheid van de ouders van de dader op de plaats van het ongeval, mogelijk drugsgebruik enz.).
- Het onderzoek voor de politierechtbank werd summier en slecht gevoerd, wat alleen dank zij de inspanningen van de advocaat van klager werd rechtgezet.

In zijn reactie op de klacht verwijst Van den Meijdenberg naar de mails die hij verstuurd naar klager en diens advocaat om eerst de lezersbrief en vervolgens het recht van antwoord te weigeren.

Volgens Van den Meijdenberg hebben de standpunten in het opiniestuk van Van Hende niet rechtstreeks te maken met de zaak waarin klager is betrokken, maar veeleer met de wijze waarop advocaten moeten reageren op een uitspraak van een rechtbank.

Enkele dagen eerder, op 20 december 2011, de dag van het vonnis, publiceerde De Standaard een reportage over twee pagina's onder de titel 'Een dag uit het leven van de ouders van een

doodgereden kind' waarin klager en zijn familie uitgebreid aan het woord kwamen. Volgens van den Meijdenberg had de krant strikt beschouwd "ook de andere partij aan het woord moeten laten. Er is bewust voor gekozen dat niet te doen, omdat de insteek van het artikel was uw verhaal te brengen (...) Wij hebben u het woord gegeven en u daarbij de mogelijkheid gegeven uw hart te luchten over de manier waarop naar uw aanvoelen deze zaak werd behandeld, wat niet is gebeurd en wat had moeten gebeuren (...) Ik denk dat het artikel aan duidelijkheid niets te wensen overliet en ik denk ook dat u het met ons eens zal zijn dat u de kans hebt gekregen alles te zeggen wat op uw hart ligt." Volgens van den Meijdenberg is gezegd wat moest gezegd worden, en voegt de lezersbrief daaraan niets toe.

BESLISSING

De Raad voor de Journalistiek is niet bevoegd om zich uit te spreken over de juridische redenen waarop de krant zich gebaseerd heeft om publicatie van het recht van antwoord te weigeren.

In een opiniebijdrage heeft de schrijver "*een grotere mate van vrijheid om zijn mening te geven en om conclusies te trekken uit feiten dan in zijn feitelijke berichtgeving.*" (Art. 8 van de Code).

Wat de beroepsethische plicht tot het verlenen van een wederwoord betreft, wijst de Raad erop dat het standpunt van klager met betrekking tot het ongeval en de rechtszaak al uitgebreid aan bod was gekomen in de reportage die De Standaard op de dag van het vonnis had gepubliceerd. De Raad heeft er begrip voor dat een later opiniestuk bij klager emotionele reacties kan oproepen, gelet op het feit dat erin verwezen werd naar het ongeval waarvan de zoon van klager het slachtoffer was. Toch meent de Raad dat de krant klager geen wederwoord diende te verlenen naar aanleiding van dit opiniestuk vermits het niet zozeer ging over het ongeval of het vonnis, maar wel over de manier waarop de advocaten deze zaak (en andere zaken) voor de rechtbank en in de media hebben behandeld.

De Raad meent dan ook dat de bijdrage geen inbreuk vormt op de journalistieke ethiek.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 13 september 2012